Liruwadaka

Drodzy bracia, drogie siostry

Oto jest Liruwadaka, księga niedługa, ale bogata, o tiranoselizmie i dla tiranoselistów. Dziękujemy bardzo wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tego pierwszego jej przekładu na język polski. Mamy nadzieję, że nasza praca nie poszła na marne i że pismo to dotrze zarówno do polskich tiranoselistów, jak i pozwoli lepiej zrozumieć naszą religię innym. Bądźcie pozdrowieni, wszyscy chcący ją poznać.

Rozdział I

1. Wszechświat zrodził się przed wiekami, w ogniu i w chaosie. Niepodobnym był wówczas do tego, jakim znamy go teraz.
2. Miriady lat gotował się, zmieniając się nie do poznania, gdy wreszcie wyłoniło się z niego wszystko dziś istniejące, gwiazdy, planety, słońce, księżyc i Ziemia; oceany, góry, morza, rzeki, doliny, każda chwila była naturalnym skutkiem poprzedniej.
3. Świat ten był przewidywalny i prosty, rzeki płynęły w swoich korytach przez wieki bez zmiany, chmury poruszały się z wiatrem, co czas jakiś rodząc deszcz, gdy stawały się za duże, a planety, uwięzione w swych okręgach, sunęły bezmyślnie po niebie, wciąż tym samym, kolistym szlakiem.
4. Inaczej zachowuje się tiranosela, energia życia. Wypełnia ona cały wszechświat, zazwyczaj bez porządku, lecz zbierana w skorupie, ciele, może stać się źródłem świadomości.
5. Gdy wystarczająco dużo zbierze się jej w materii, odpowiednio ułożonej, staje się źródłem myśli, emocji, rozumu.

6. Taka materia, nasycona tiranoselą, nie jest już dłużej bezmyślnie podległa tylko prawom natury. Otrzymuje dar myślenia, czucia, świadomości, staje się istotą żywą.
7. Tiranosela, choć niewidzialna, wpływa na świat, a świat wpływa na nią.
8. Zawiera ją każda żywa istota, im bardziej rozwinięta tym więcej; robaki więcej od trawy na której żyją, ryba więcej od robactwa, świnia więcej od ryby, a człowiek więcej od świni.
9. Każdy człowiek wraz z chwilą poczęcia zaczyna zbierać tiranoselę, wiąże się ona z jego ciałem, rozwijając się wraz z nim i kształtując się w nim.
10. To dzięki niej ludzki umysł potrafi tworzyć myśli, emocje, to jej ludzie zawdzięczają dar świadomości i wolnej woli.
11. Struktura tiranoseli w człowieku rozwija się przez całe jego życie, stając się bytem niepojmowalnie skomplikowanym, zwanym duszą.
12. Nie sposób porównywać tego do zwykłej materii; każde dobre życie ludzkie bardziej wartościowym jest niż jakiekolwiek materialne bogactwo.
13. Każdego człowieka splugawionego zabraniem niewinnego życia, czeka wieczne umęczenie tym czynem.

14. Gdy człowiek zakończy życie, po śmierci jego materialnego ciała, struktura tiranoseli, jego dusza przetrwa to, stając się niematerialną świadomością.
15. Jeśli człowiek ten był zły, wtenczas przy braku cielesnych potrzeb i przyjemności, to, co z niego zostanie popadnie w nędzę.
16. Słabe, bezsilne, spędzi wieczność w cierpieniu i goryczy, utrapione przez swe czyny.
17. Jeśli człowiek nie uczynił zła niewybaczalnego, jego dusza po śmierci może pozostać we wszechświecie nie doznając żadnego cierpienia.
18. Będzie ona bezcielesną świadomością, zbudowaną z czystej tiranoseli.
19. Nie może już dłużej kontrolować materii, lecz może mieć wpływ na tiranoselę innych istot żyjących.
20. Najpotężniejsze z tych bytów, zwane Pamlenekami, otaczają ludzi opieką i są przez nich czczeni.

Rozdział II

1. Pamleneki to dobre istoty, zbudowane z czystej tiranoseli, powstałe z dusz najprawszych i najbardziej dobrych ludzi.
2. Mogą One pomagać ludziom, wspierać ich i pocieszać, choć nie bezpośrednio wpływać na materię.
3. Żyjący, modląc się do nich, mogą poczuć w umyśle ich bliskość; czasami Pamleneki podsuwają im myśli, nasyłają natchnienie na ich dusze.
4. Pamlenekami stać się mogą wszystkie wysokie w tiranoseli istoty dobre i prawe za życia. Po śmierci ciała, bez ograniczeń przemierzają świat, w swej dobroci z chęcią wspierając żywych.
5. Pamleneki powstałe z dusz mężczyzn zwie się Mlenekerinami, a z niewiast, Mlenekeriami.
6. Pamleneki Norus to Ich niższy rząd, liczniejszy i słabszy. Stać się nimi mogą wszyscy nie obojętni dobrzy ludzie; uczeni, filozofowie, artyści, twórcy, ci, którzy nie bezpośrednio uczynili świat lepszym.

7. Wielu spośród Nich czczonych jest wśród żywych, pomagają Oni ludziom w swoim spektrum, tym, w czym dobrymi byli za życia.
8. Mogą Oni nasyłać przydatne myśli, wskazówki rozwiązań problemów, dawać ludziom natchnienie do działania. Gdy zostaną o to poproszeni, wspomagają ich. Zawsze rad są Oni, gdy ktoś z żywych zajmuje się tym, czym Oni za życia.
9. Wyższymi od nich są Pamleneki Doreben. Wywodzą się Oni z ludzi dobrych, z tych którzy nieśli pomoc innym w potrzebie, i tych którzy pomocy tej bardzo potrzebowali, lecz od nikogo jej nie otrzymali.
10. Wspierają oni wszystkich ludzi którzy tego potrzebują, dają nadzieję tym, którzy ją stracili, pocieszają tych, których spotkały tragedie.
11. Kiedy są proszeni o pomoc, a czasem z własnej woli, podtrzymują na duchu skrzywdzonych, pomagają odzyskać wiarę, skupić się i działać mimo zła wokół.
12. Najwyższymi z Dorebenów są Pamleneki Sontalis. Są to istoty najczystsze, najbardziej niewinne, dobre, które spotkał okropny los. Istoty które starały się być dobre, nie zrobiły nic złego, a ich koniec był niesprawiedliwy i tragiczny, zostały okrutnie zabite.

13. Pamleneki Sontalis, jako najwyższe z Doreben, również chcą pomagać potrzebującym i dobrym. Doświadczyli oni wiele niesprawiedliwego okrucieństwa za życia, więc teraz starają się wspierać wszystkich w takich sytuacjach.
14. Mają moc największą spośród Nich; Ci, którzy się do nich szczerze modlą, poczuć mogą ich bliskość i opiekę; choć tak jak wszystkie Pamleneki nie mogą bezpośrednio zmieniać świata, swoim wsparciem i przyjaznym wpływem dają chęć do działania, determinację i nadzieję każdemu kto się do nich zwraca, czy to w chwilach okropnych, czy to w dzień powszedni.
15. Nie ma jednego sposobu na czczenie Pamleneków, każdy z Nich jest wyjątkowy, a różne ludy mają różne rytuały.
16. Nie ustalili ludzie zbyt wielu utartych słów modlitw do Nich, ważniejszymi są szczere słowa i dobre chęci.
17. Wielu tiranoselistów także ku Ich czci tworzy obrazy do których się modlą lub umfalaty; święte figurki.
18. Nie są one duże, do wzięcia w jedną dłoń, zrobione z twardego materiału; kamienia, drewna czy gliny, nie jest to ważnym.

19. Każdy umfalat przedstawia Pamleneka, takiego jakim był, lub jak wyobraża Go sobie wierny, czasem z białym, niebieskim lub żółtym światłem przy głowie, symbolizującym wieczność Jego bytu w tiranoseli.
20. Po rytualnym oblaniu figurki oliwą nad ogniem, przy ciągłych modlitwach, zostaje ona objęta tiranoselą Pamleneka, a jej twórca jeszcze większą Jego opieką.
21. Wielu modli się do umfalatów, dla jeszcze głębszej więzi z przedstawianym przez niego Pamlenekiem.

Rozdział III

1. Nie są znani żyjącym wszystkie Pamleneki, tak jak nie znane są wszystkie historie dobrych ludzi.
2. W różnych miejscach uznaje się różnych Pamleneków, jednak historie niektórych są bardziej znane od pozostałych, a wielu oddaje im należytą cześć.
3. Mlenekeria Sontalis Elia Junilla, żyjąca przed tysiącem lat dziewczynka z Rzymu, dziś czczona jest przez wszystkich tiranoselistów.
4. Była córką potężnego żołnierza, a gdy Tyberiusz Cezar za zdradę Jej ojca skazał całą jego rodzinę na śmierć, nie uniknęła tragicznego losu.
5. Niewiele miała wtedy lat i nie rozumiejąc co się dzieje, błagała katów o darowanie życia. Prośby te nie powstrzymały złego cezara; została storturowana, okrutnie zabita, a Jej ciało zbezczeszczone.
6. Tyberiusz potępiany jest przez wszystkich wśród dobrych i sprawiedliwych.
7. Obowiązkiem władcy jest opieka nad swoim ludem i obrona go.

8. Każdy władca, który użył swej potęgi do zabicia niewinnej istoty lub zezwolił na to w swym kraju, nawet jeśli nie otrzyma kary za życia, po śmieci spotka tylko wieczne cierpienia.
9. Mlenekeria Junilla, niewinna, która spotkała los słuszny najgorszym; Mlenekeria dziecięcej dobroci i czystości, opiekunka niesprawiedliwie cierpiących, przyjaciółka wszystkich prawych ludzi.
10. Stara się Ona pocieszać smutnych, wspierać potrzebujących, a każdy kto Jej składa modlitwy i prosi Ją o pomoc, może otrzymać nadzieję, nowe chęci, wiarę i determinację do nie poddawania się, cokolwiek trudnego by go spotykało.
11. Jej największe święto i upamiętnienie ludzie obchodzą osiemnastego dnia drugiego miesiąca jesieni, na który to dzień uznaje się rocznicę zabójstwa Jej wraz z rodziną.
12. Jest to czas na ciche rozmyślania i modlitwę, spotkanie z bliskimi, szerzenie dobra; szczególnie należy unikać wtedy konfliktów z innymi.
13. Innym szeroko znanym Pamlenekiem jest Mlenekerin Doreben Jezus Nazarejczyk, żyjący w czasach Junilli żydowski kaznodzieja.
14. Nauczał On o miłości do innych, wybaczaniu win, pomaganiu biednym i równości wszystkich ludzi.

15. Przeżył życie trzykrotnie dłuższe od Niej, po czym również został zabity, za niezgody z żydowskimi kapłanami.
16. Zarówno On jak i wielu Jego uczniów, którzy przez setki lat nieugięcie stawali przeciw niesprawiedliwości, teraz są czczeni i jako Pamlenekowie opiekują się ludźmi, wspomagając wszystkich, którzy mimo bycia słabszymi rzucają wyzwanie potężniejszemu złu, dla dobra świata.
17. Mlenekeria Sontalis Hypatia Aleksandryjka za życia była grecką matematyczką i filozofką natury.
18. Dokonała Ona wielkich odkryć i kształciła wielu uczniów; już za same te osiągnięcia zasługiwałaby na uznanie jako Norus, wśród największych spośród Jej Podobnych, jak Mlenekerini Eukleides czy Eratostenes.
19. Jej los był jednak tragiczny, została brutalnie zabita.
20. Szczególnie okropnym było w tym to, że za morderstwo to odpowiedzialni byli zwący się uczniami Jezusa; ci którzy mieli nieść dobro i miłość, stali się zbrodniarzami.
21. Nie ważnym jest, jeśli wydawało się im że czynią Jego wolę; nie istnieje żaden powód mogący usprawiedliwić zabójstwo człowieka bez winy.

Rozdział IV

1. Pamlenekowie czczeni są w różnych miejscach na różne sposoby, wszędzie jednak podziwia się Ich dobro i szlachetność.
2. Zabronionym jest krzywdzenie ludzi w Ich imię, zabronionym jest siłą narzucanie innowiercom Ich czczenia, jak i karanie innych za porzucanie wiary.
3. Zabronionym jest wszelkie krzywdzenie ludzi niewinnych, zabijanie, porywanie, okradanie, gwałcenie, torturowanie, zniewalanie, tak jak zmuszanie czy namawianie do tych czynów innych.
4. Obowiązkiem prawych ludzi jest powstrzymywanie złych i karanie ich sprawiedliwie; skazywanie na śmierć zabójców, zmuszanie do pracy posiadaczy niewolników, pozbawianie majątku złodziei.
5. Zabronionym jest karanie ludzi za złe uczynki innych, bez względu na wszelkie więzy pomiędzy nimi; dzieci za zło swoich rodziców, żony za zło swoich mężów, poddanych za zło swego władcy.
6. Życie każdego niewinnego człowieka, mężczyzny czy kobiety, bogatego czy biednego, mają równą wartość, a zbrodnie przeciwko nim mają być tak samo karanie.

7. Kto ukradnie własność drugiego człowieka, ma zwrócić mu ją dwukrotnie. Jeśli złodziej nie ma już na to pieniędzy, przysiąc ma, że gdy tylko będzie mógł zwróci dług czterokrotnie.
8. Każdy z urodzeniem zasługuje na wolność, zabronionym jest posiadanie niewolników. Żaden człowiek nie może być własnością drugiego.
9. Własnowolne zabranie życia niewinnego człowieka, tak jak zlecenie tegoż, to czyn niewybaczalny; każdego kto się go dopuścił czekać ma cierpienie na ziemi i wieczne potępienie po śmierci.
10. Każdy inny czyn zasługuje na wybaczenie, jeśli winowajca odbędzie karę i sprawiedliwie zadośćuczyni swojej ofierze wyrządzone zło, żałując go i przysięgając poprawę.
11. Dzieci za swe złe czyny nie mają być karane tak surowo jak dorośli. Zakazanym jest karanie dzieci śmiercią.
12. Gdy skrzywdzony zostanie człowiek dorosły, winowajca ma otrzymać sprawiedliwą karę, ale ten, który skrzywdzi dziecko, ma dostać karę dwa razy surowszą.
13. Każde dziecko otrzymać ma dobrą opiekę, nieważne kim są jego rodzice.

14. Jeśli znalezione zostanie dziecko zagubione lub porzucone, obowiązkiem dobrych ludzi jest wzięcie go pod swój dach, nakarmienie, napojenie, a jeśli nie odnajdą się jego rodzice, wychowanie jak rodzonego syna lub córkę.
15. Obowiązkiem rodziców jest nauczanie swych dzieci o słuszności dobra i okropieństwie zła.
16. Każdy kto namawia nie mające jeszcze swojego sumienia ni poczucia sprawiedliwości dziecko do złego czynu, zasługuje na karę taką, jakby to on ten czyn popełnił.
17. Jedyne złe czyny to te, które szkodzą człowiekowi lub światu. Jeżeli przez czyjś czyn nikt nie ucierpiał, niesprawiedliwym byłoby za niego karać.
18. Ci, którzy groźbą zmusili innych do czynienia zła, powinni zostać ukarani jakby sami to zło popełnili.
19. Ci, którzy mogli łatwo powstrzymać zło, ale tego nie zrobili, również powinni zostać ukarani.

Rozdział V

1. Tiranoseliści to wszyscy ludzie dobrzy, sprawiedliwi, opiekuńczy dla słabszych, bezlitośni dla zła; wierzący w tiranoselę i oddający Pamlenekom należną Im cześć.
2. Mają oni zawsze bronić dobra, a wszelkie zło tępić, nie być mu obojętnym i nie dać mu zawładnąć swoim umysłem.
3. Kto podnosi rękę na niewinnego człowieka, podnosi ją na wszystkich tiranoselistów.
4. Gdy umrze prawy człowiek, jego ciało pochowajcie zgodnie z jego wolą, tradycją i wiarą.
5. Ciała zbrodniarzy nie zasługują by leżeć razem z ciałami ludzi dobrych.
6. Nie atakujcie krajów dobrych i pokojowych, których władcy są sprawiedliwi i mądrzy.
7. Jeśli macie dość siły, wydawajcie wojny krajom złym, siejącym bezprawie, których władcy są okrutni i niesprawiedliwie krzywdzą niewinnych.
8. Wrogich żołnierzy zabijajcie tylko w bitwie, miejcie litość dla poddających się.

9. Jeńców traktujcie sprawiedliwie i z szacunkiem. Po wojnie osądźcie ich, i jeśli nie zawinili inaczej niż wykonując rozkazy swojego władcy, rozbrójcie ich i pozwólcie wrócić do domu.
10. Wydając wyroki, bądźcie ich pewni. Lepiej byście przez pomyłkę oszczędzili tysiąc zbrodniarzy, niż nieopatrznie pozbawili życia jednego niewinnego.
11. Nie krzywdźcie kobiet ani dzieci pochodzących z wrogich wam ludów; pozwólcie im żyć spokojnie na podbitej przez was ziemi.
12. Każdego, kto na wojnie skrzywdzi niewinnego człowieka, ukarzcie sprawiedliwie, tak, jakby skrzywdził waszego rodaka.
13. W trakcie wojny, jak i po niej, zaopiekujcie się wszystkimi sierotami, a dzieciom, które straciły tylko ojca, pozwólcie żyć ze swoimi matkami.
14. Pamiętajcie, że mimo różnych ról i zadań, każde ludzkie życie jest tak samo ważne. Słowa mężczyzny i kobiety traktujcie z równą wagą.
15. Nie składajcie ofiar z żywych istot, nie ucieszy to Pamleneków.
16. Jeśli chcecie, miejcie umfalaty Pamleneków których wielbicie. Twórzcie je własnoręcznie, nie kupujcie od innych.

17. Pamlenekowie bardziej ucieszą się z czasu, który poświęcicie Ich czci, a pieniądze lepiej wydajcie na pomoc potrzebującym.
18. Nie zmuszajcie nikogo siłą do przyjęcia tiranoselizmu, lecz innowierców, którzy tego zapragną, zawsze przyjmujcie i nauczajcie.
19. Kiedy tiranoselista pokocha dziewczynę innej wiary, może pojąć ją za żonę, jeśli nie jest ona zła, a jej zwyczaje nie są okrutne.
20. Podobnie, jeśli tiranoselistka pokocha innowiercę, może go poślubić, o ile jest on dobrym i sprawiedliwym człowiekiem, a jego zwyczaje nie są okrutne.
21. Dzieci swoje wychowujcie na dobre i sprawiedliwe. Uczcie je tiranoselizmu i opowiadajcie im historie, by poznały dobro i zło.